

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Causas & personas in quarum commodum patitur

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

PUNCTVM IV.

De ijs, in quorum commodum, & quas ob causas Christus patitur.

I.

CONSIDERANDVM primò est. Christum Saluatorem nostrum, omnes illos contemptus & dolores perpeffum esse, peccata hominum præteritorum, præsentium & futurorum, debitaque omnium, pretio sanguinis sui, tanto dolore & contemptu effusi, exsoluisse, Ex quo deducere possumus particulares aliquas supremæ huius passionis causas; vt videlicet propugnaret honorem patris sui, qui tot iniuriis hominum fuerat offensus; & vt iustissimam eius contra homines indignationem placaret; eosque patri suo, à culpis peccatisque, quas propter eas erant promeriti, siue temporalibus, siue æternis expiatis reconciliaret; & vt illis promeretur & consequeretur gratiam, & caritatem, ac virtutes omnes, mediaque necessaria & accommodata, quibus iustificationem & perfectionem suam assequerentur; ac denique vt cæli portas, illis referret; & ad gloriam & vitam æternam eosdem introduceret, impedimentis omnibus, quæ obstare poterant, sublati. Ex quo fit, quia hominum peccata non solum erant innumera; sed, quòd contra Deum infinitum admissa essent, etiam grauitate erant infinita, necessarium fuisse; vt qui huiusmodi cruciatus pro illis offerret, ad exsoluendum ex æqualitate iustitiæ

tan-

tantum illud debitum, infinitæ esset excellen-
 tiæ. Et quamvis hoc nomine, quilibet Chri-
 sti dolor, & quælibet gutta eius sanguinis
 ad id suffecisset, ratione offerentis, qui erat
 persona infinita; voluit ille tamen tantam
 dolorum multitudinem pati, ut eius a redem-
 ptio magis esset copiosa; & agnoscerent homi-
 nes infinitam suorum peccatorum gravita-
 tem. Ut enim ait S. Bernardus, *Ex considera-
 tione remedij, periculi mei aestimo magnitudi-
 nem. Agnosce, ait, homo, quàm gravia illa sunt
 vulnera, pro quibus necesse fuit Christum vulne-
 rari. Nisi illa lethalia fuissent vulnera, & qui-
 dem aeterna morte digna, nunquam Dei filius,
 pro eorum remedio moreretur.*

a Psal. 129.
7.

Serm. 3. de
Natiuit.

CERNEBAT redemptor noster, totum
 generis humani corpus mysticum, à planta
 pedis vsque ad verticem capitis, innumeris
 culpis sauciatum; cui ut mederetur, voluit
 etiam suum corpus, à planta pedis vsque ad
 verticem capitis, vulneribus innumeris vul-
 nerari, spiritum verò grauissimis ignomi-
 nijs affligi; ut antidotum, quod ipse adfere-
 bat, vulnere cui applicandum erat, esset pro-
 portionatum. Ob inordinatas diuitiarum
 cupiditates nostras, manes tu, Domine, in cru-
 ce nudatus; ob superbiam hominum erudi-
 torum, stultus iudicaris & ignarus; ob eo-
 rum vanitatem, qui sanctos se esse existimant,
 tu irrideris tanquam peccator; ob rumorem
 potentium, tu tanquam miser, & ad om-
 nia debilis tractaris, ob sensualium hominum

voluptates, tu cruciatibus oneraris; quinque tuorum sensuum dolores, excessus solvunt sensuum nostrorum; caput tuum coronatur spinis, in penam nostrarum ambitionum; lingua tua felle & aceto affligitur, ob nostras voracitates & ebrietates; manus & pedes tui clavis perforantur, in poenam iniquorum operum nostrorum & gressuum deteriorum; scapulæ tuæ flagellis arantur, propter furta & scelera, quæ nos super nostras collocamus; humeri tui, crucis onere opprimuntur, eò quòd nostri, onus tuæ legis excusserunt. O Redemptor liberalissime, cuius redemptio ad eò est copiosa, ut, si mundi essent infiniti, omnes posset redimere: applica Domine, eandem ipsam redemptionem huic vnico mundo, quem condidisti, ut omnes ea fruantur & saluentur: Amen.

II.

PERPENDAM deinde, CHRISTVM Dominum, omnes illos cruciatus, pro suis inimicis, à quibus eos accipiebat, sustinuisse; sanguinemque suum pretiosum effudisse, ut etiam peccata illa deleteret, quæ ipsi persecutores, dum illum effunderent, mittebant: cuius certum testimonium est, quòd pendens in cruce, pro eis orauerit, eosque excusauerit, dicens: *Pater dimitte illis, non enim sciunt, quid faciunt.* Estque eius charitas ad eò immensa, ut passionem suam offerat, ut eandem charitatem illis impertiatur, qui illum oderunt; ut honorem habeant illi, qui auferunt ipsi honorem; ut eos donet libertate, qui ipsum comprehendunt,

dunt, vt quietem illis adferat, qui ipsum tan-
toperè affligunt; & vt æternam eis det vitam,
qui crudelem ipsi inferunt mortē. Sit benedi-
cta, Saluator mi, immensa ista tua charitas, &
gloria sit infinita isti tuæ misericordiæ! Vti-
nam inimici tui illam nouissent! erubuissent
procul dubio de tanta sua ingratitude; & ex
inimicis amici facti, non cessassent te laudare,
tibiq; maiori amore seruire, quàm antea per-
sequerentur rancore. Aperi, Domini, oculos
eorum, qui te nunc persequuntur, vt à tali
persecutione abstinere, serio de multis tibi
exhibendis obsequijs cogitent, & agant.

III.

TERTIO exactiore attentione confide-
randum est, ita Christum Dominum, omnes
illos contemptus & dolores, pro omnibus
mundi hominibus fuisse perpeffum, vt specia-
liter eosdem pro singulis illorum, & patere-
tur & offerret: atque si vnus solus fuisset in
mundo, quem in memoria & corde suo præ-
sentem haberet, eiusque peccata, miseriae &
necessitates ita perpenderet, atque si nullæ
essent aliæ, quas aspiceret, aut pro quibus re-
medium illud offerret, ita vt dicere mihi li-
ceat, quod Apostolus de seipso dixit, loquens
de ipso Christo Domino, *c qui dilexit me, & Gal. 2. 20.*
tradidit semetipsum pro me. O anima mea, si
te in corde tui dulcis IESU vidisses, cum ta-
les dolores pro te patiebatur: O si intellexis-
ses amorem & sollicitudinē, qua illos pro tuis
peccatis obrulit; procul dubio præ dolore de-
fecisses, agnoscens te illius dolorum causam

extitisse; & exarsisses amore, quo te in mediis tot doloribus, ita videres ab eo amari. Plange ergò nunc tua peccata, pro quibus tanta patitur ille, qui tantoperè te amavit; redama veidò omnibus tuis viribus eum, qui pro te tanta passus est, & ita illum lauda & glorifica, atque si pro te sola, omnia illa passus esset, Amen.

PUNCTVM V.

De amore & affectu, quo Christus Dominus patiebatur.

PUNCTVM hoc tenerrimum est, quod & condimenti loco nobis esse debet, ad gustum & saporem spiritualem inueniendum in omnibus, quæ de Christi Passione meditabimur; perpendentes magnitudinem & immensitatem amoris illius, quo Dominus hic noster omnes suos cruciatus tolerabat, si quidem nulla vi aut necessitate, sed (vt Isaias dixit) a quia ipse voluit, & sponte sua, quia ipse bonus erat & misericors; & vt patri suo æterno placeret, omnibusque hominibus beneficeret, propensus; & vt diuitias, infinitosque charitatis, misericordiae, ac liberalitatis Dei, erga suas creaturas thesauros manifestaret. Hinc proueniebat, vt, quoniam tantopere æternum suum patrem amabat, eiusque intuitu etiam homines, eodem ipso immenso amore toleraret, quicquid pro illis pateretur; id totum magna sua voluptate, & consolatione

a Isai. 57. 7.
Oblatus est,
quia ipse
voluit.

ample-